“Vërtet Allahu ia ka falur umetit tim gabimet që i bën pa qëllim, gabimet që i bën nga harresa dhe ato që i bën duke qenë i detyruar (nga të tjerët).”

Ibën Abasi (Allahu qoftë i kënaqur me të!) transmeton se i Dërguari i Allahut ka thënë: “Vërtet Allahu ia ka falur umetit tim gabimet që i bën pa qëllim, gabimet që i bën nga harresa dhe ato që i bën duke qenë i detyruar (nga të tjerët).”

[قال النووي: حديث حسن] [رواه ابن ماجه والبيهقي وغيرهما]

Profeti në këtë hadith tregon se Allahu ia ka falur umetit të tij tri gjëra: E para: Gjërat e bëra gabimisht. Pra, ato gjëra që janë bërë nga ata pa qëllim, d.m.th. kur muslimani synon me veprimin e tij diçka, mirëpo ndodh diçka tjetër nga ajo që ai kishte synuar. E dyta: Gjërat e bëra nga harresa. Si rasti i një muslimani i cili e di diçka, por në momentin e veprimit e harron. Në këtë rast nuk ngarkohet me mëkat. E treta: Gjërat e bëra me detyrim. Njeriu mund të detyrohet të bëjë diçka që nuk e dëshiron, duke mos pasur mundësi ta shmangë imponimin, në këtë rast ai nuk ngarkohet me mëkat. Këtu duhet sqaruar se konteksti i hadithit lidhet me detyrimet e robit ndaj Zotit të tij në rastin kur vepron një gjë të ndaluar. E, sa i përket rastit kur ai lë një urdhëresë nga harresa, ai nuk lirohet nga ajo urdhëresë. Po ashtu, nëse nga një veprim i tij shkaktohet një krim ndaj krijesave, ai nuk lirohet nga detyrimet që ka ndaj tyre. drejta e tyre, si p.sh. nëse dikush vret dikënd gabimisht, ai duhet të paguajë gjakun e viktimës, ose nëse dëmton një makinë gabimisht, ai duhet të paguajë dëmin.

http://sunnah.global/hadeeth/sq/show/4216